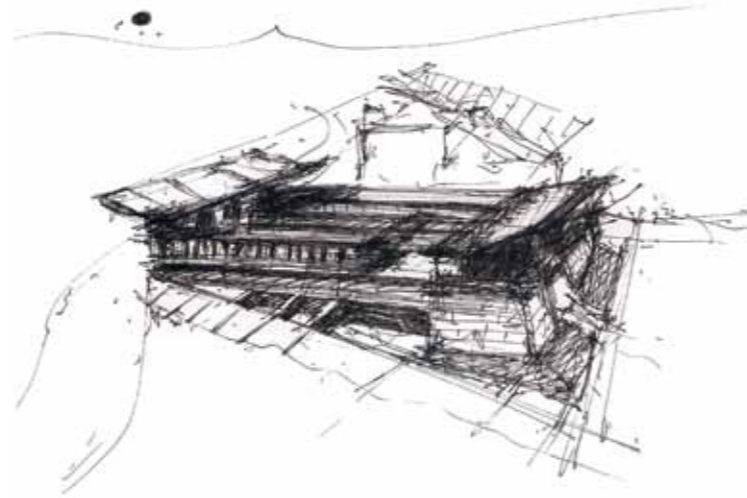

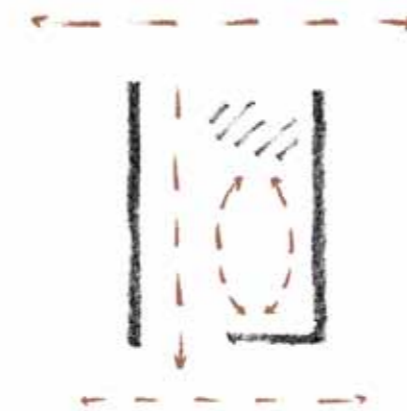
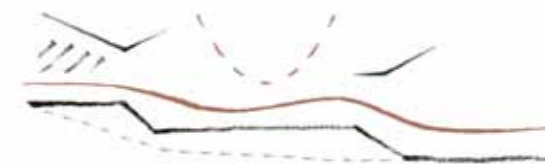
Συμμετοχή

Εσωστρεφής δομή

Κάθε αρχιτεκτονική δημιουργία χαρακτηρίζεται από την άρρηκτη σχέση με τον τόπο στον οποίο καλείται να ενταχθεί, καθώς σχηματίζει με αυτόν σχέσεις αλληλεπίδρασης. Ήταν, λοιπόν, συνειδητή η απόφαση για συστηματική ανάγνωση και μελέτη του τόπου πριν από οποιαδήποτε συνθετική επιλογή.

Αρχιτεκτονική μελέτη
Παναγιώτης Νιάρκος,
Αλκιβιάδης Πυλιώτης,
Ευάγγελος Φώκιαλης
Σύμβουλος αρχιτέκτων
Τάσος Παπαϊωάννου
Αρχιτεκτονική ομάδα
Μάρκελος Γαλένος,
Μαριάνθη Παπαγγελιοπούλου,
Αριστοτέλης - Ραφαήλ Σέργιος,
Μιχαήλ Ξηρόκωστας
Τρισδιάστατη απεικόνιση
Απόστολος Κασσιός
(Cad Studies)
Σύμβουλος στατικών
Νικόλαος Ρώσσης
Σύμβουλος Η/Μ
Κωνσταντίνος Σουρίλλας
Σύμβουλος ενεργειακών -
Αειφόρου κατασκευής
Ελένη Αλεξάνδρου

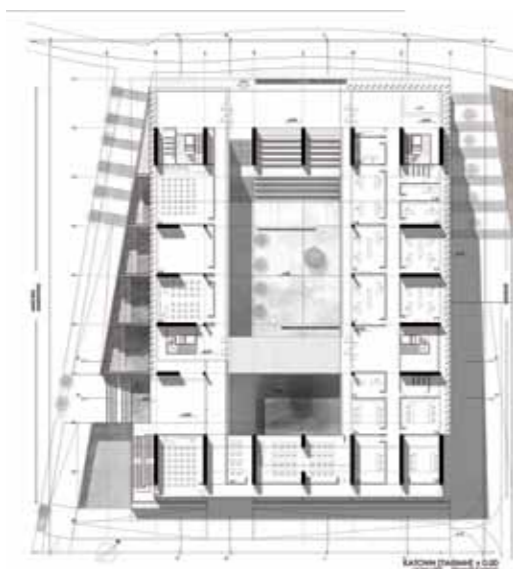

Αρχή όλων των συνθετικών αναζητήσεων ήταν η δημιουργία ενός κτιρίου αρμονικά ενταγμένου στο φυσικό και δομημένο περιβάλλον της Πανεπιστημιούπολης, που να απαντά στις ιδιαίτερες απαιτήσεις των σπουδαστών και των διδασκόντων της Ιατρικής. Μιας επιστήμης που απαιτεί αφοσίωση, συγκέντρωση και ιδιωτικότητα, συνθήκες που υπαγορεύουν το σχεδιασμό μιας Σχολής με εσωστρεφή δομή. Παράλληλα βέβαια, ως σχολή που εντάσσεται στο σύνολο μιας πανεπιστημιακής κοινότητας, οφείλει να λειτουργεί ως ένας κοινωνικός πυκνωτής που να ευνοεί την κοινωνική αλληλεπίδραση των χρηστών του. Η επίτευξη της ισορροπίας μεταξύ των δύο αυτών αντίρροπων καταστάσεων αποτελεί και το κύριο γνώρισμα της πρότασης.

Η λύση συγκροτείται από το αίθριο - πυρήνας, που τοποθετείται στο ενδιάμεσο επίπεδο της σύνθεσης, περιμετρικά του οποίου οργανώνονται όλες οι ενότητες της σχολής και από δύο στέγαστρα, παράλληλα το ένα στο άλλο, που σηματοδοτούν τις δύο εισόδους της σχολής, καθώς και τη βασική πορεία που τη διατρέχει.

Η Σχολή αναπτύσσεται σε τρία επίπεδα, τα οποία έχουν άμεση σχέση με το έδαφος. Καθένα από αυτά έχει διαφορετικές ποιότητες χώρου, φωτισμού, καθώς και διαφορετική σχέση με το περιβάλλον. Ανάλογα με τις προδιαγραφές κάθε ενότητας, δημιουργούνται διαφορετικοί βαθμοί ιδιωτικότητας, που διαχωρίζουν νοηματικά τη σύνθεση σε τρία επίπεδα (δημόσιο - ημιδημόσιο - ιδιωτικό). Αναλυτικότερα, στη στάθμη εισόδου ±0.00 (πεζόδρομος belvedere), στους δύο παράλληλους γραμμικούς όγκους χωροθετούνται οι ενότητες της διδασκαλίας και της διοίκησης, ενώ στο νοτιοανατολικό τμήμα της πρότασης, στην ένωση των δύο γραμμικών όγκων και κάτω από το δεύτερο στέγαστρο, προτείνεται χώρος αναγνωστηρίου - βιβλιοθήκης, ο οποίος δύναται να έχει ανεξάρτητη είσοδο και ωράριο λειτουργίας.

Οι ενότητες αυτές έχουν άμεση σχέση με τη στάθμη της εισόδου και διαθέτουν τον πιο δημόσιο χαρακτήρα απ' όλες τις άλλες που συγκροτούν τη σχολή.

Στην αμέσως παρακάτω στάθμη (-4.50), τοποθετούνται τα διδακτικά εργαστήρια. Ως η πιο σημαντική ενότητα της Σχολής, σύμφωνα με το πρόγραμμα σπουδών, διαθέτει άμεση επαφή με τον πυρήνα της, που είναι το αίθριο. Όλες οι κινήσεις γίνονται περιμετρικά του αιθρίου, σε κλειστούς διαδρόμους, ενώ η πρόσβαση στις αίθουσες γίνεται πάντα εγκάρσια προς τις κινήσεις. Όλοι οι χώροι έχουν διαμπερή αερισμό και φωτισμό, ενώ εξασφαλίζεται η ιδιωτικότητα στα σημεία που χρειάζεται, με τη χρήση περισιδωτών ξύλινων πανέλων Τέλιος, στην κατώτερη στάθμη (-9.00) έχουν τοποθετηθεί τα ερευνητικά εργαστήρια της Σχολής. Πρόκειται για τη στάθμη με τη μεγαλύτερη ιδιωτικότητα. Σε αυτήν διακρίνεται ένας δεύτερος πιο ιδιωτικός υπαίθριος χώρος, ο οποίος ανήκει αμιγώς στα ερευνητικά εργαστήρια. Η στάθμη αυτή δεν σχετίζεται με το δημόσιο πέρασμα και

η πρόσβαση γίνεται είτε από την ξεχωριστή είσοδο, που διαθέτει προς το νοτιοανατολικό πεζόδρομο, είτε μέσω των τεσσάρων κάθετων πυρήνων κυκλοφορίας της Σχολής. Οι αίθουσες αναπτύσσονται γραμμικά, ενώ κάτω από το κύριο αίθριο τοποθετείται η μεγάλη αίθουσα των υγρών εργαστηρίων, ένας χώρος ενιαίος, ευμετάβλητος, που έχει άμεση επαφή με τον υπαίθριο χώρο, ενώ παράλληλα δέχεται επιπρόσθετο φωτισμό από τα ανοίγματα που έχουν προβλεφτεί στην πλάκα του αιθρίου και τον ημιυπαίθριο, χώρο που προτείνεται κάτω από το αμφιθέατρο της εισόδου. ■

